

Historia Parafii św. Jadwigi. *Kościół w Nowym Jorku, Danuta Piątkowska, Nowy Jork-Opole 2002, s. 113-128*

Parafia św. Jadwigi w Nowym Jorku została założona w 1934 roku. Istniała zaledwie dwadzieścia lat, do 31 grudnia 1951 roku, kiedy to podjęto decyzję o jej zamknięciu oraz wyburzeniu kościoła. Na jego miejscu i w sąsiedztwie niskiej zabudowy, wybudowano kilka budynków mieszkalnych wznoszących się na wysokość dwudziestu pięter. Jedynym zachowanym dowodem istnienia tego kościoła i parafii, są niekompletne księgi parafialne przechowywane w archiwum parafii św. Stanisława BM na Manhattanie.

Warto zauważyć, że parafia ta powstała w okresie wielkiego, światowego kryzysu gospodarczego (1929—1933). Wysiłek, więc, jaki wówczas podjęli Polacy, był niebagatelny, chociaż rozkładał się na liczne polskie skupiska zlokalizowane w obrębie dwóch sektorów Manhattanu: Yorkville i East Harlem. Tutaj mieszkało wówczas około 5000 Polaków i Amerykanów polskiego pochodzenia. Do czasu powstania kościoła św. Jadwigi Polacy jeździli na południe, do parafii św. Stanisława BM, lub na północ, do św. Wojciecha.

Wysiłki społecznego komitetu zmierzające do uzyskania pozwolenia na otwarcie kościoła, wspierali trzej księża: ks. Feliks F. Burant — proboszcz parafii św. Stanisława BM w New York, ks. Józef Dworzak — proboszcz parafii św. Kazimierza w Yonkers oraz ks. Franciszek Szubiński — proboszcz parafii św. Wojciecha w Bronksie. Arcybiskup metropolii nowojorskiej Patrick Hayes wyraził zgodę na kupno budynku pod 62 E przy 106 Ulicy, który znajdował się na granicy Yorkville i East Harlem. Pierwsza Msza Św. celebrowana w tym kościele dnia 7 sierpnia 1932 r., stanowiła duże wydarzenie dla całej tamtejszej kolonii polskiej. Uroczyste poświęcenie kościoła odbyło się 30 września, 1934 roku. Kardynał Hayesa reprezentował Msgr Michael J. Lavelle, sprzyjający Polakom i uchodzący za ich przyjaciela. Głównym celebrantem był ks. Burant. Kazanie wygłosił ks. Dworzak. Okolicznościowe przemówienia przygotowali także księża Szubiński i Smykla.

W zakupionym budynku przeprowadzono niezbędny remont, adaptując go na potrzeby kościoła. Jego część zasadnicza znajdowała się na pierwszej kondygnacji. Nad nią mieściły się klasy szkolne. Na ostatnim piętrze była plebania, natomiast pod kaplicą — duża sala audytoryjna.

Codziennosc w polskim Harlemie przetaczała się, przynosząc narodziny, pogrzeby, choroby, duże i małe radości, związane z kościołem lub pozostające poza

Księża proboszczowie parafii św. Jadwigi:

1. Feliks F. Burant 1931-1946
2. Franciszek Tyczkowski 1946—1951

Wikariusze:

1. Józef Siczek 1931-1945
2. Fabian Bednarski 1945-1946

Towarzystwa przy parafii św. Jadwigi:

1. Towarzystwo Charytatywne Pań
2. Towarzystwo św. Jadwigi
3. Towarzystwo św. Imienia
4. Towarzystwo św. Różańca
5. Towarzystwo św. Teresy
6. Sodalicja Młodzieży Katolickiej
7. Towarzystwo Gwiazdy Morza
8. Konfraternia św. Serca